

Szkody łowieckie w uprawach rolniczych - procedura postępowania

Ustawa Prawo łowieckie z dnia 13 października 1995 r. (z późniejszymi zmianami) stanowi, iż dzierżawca, bądź zarządca obwodu łowieckiego, którym jest najczęściej koło łowieckie, ma obowiązek wynagrodzenia szkód, które zostały wyrządzone w uprawach i płodach rolnych przez dziki, łosie, jelenie i sarny lub podczas polowania.

Poszkodowany

W przypadku powstania szkód, przedstawiciele dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego dokonują oględzin i ostatecznego szacowania, a także ustalają wysokość odszkodowania. We wspomnianych czynnościach może uczestniczyć, oprócz samego zainteresowanego, przedstawiciel właściwej terytorialnie Izby Rolniczej. Może to być członek rady powiatowej izby, gdyż Rady Powiatowe są, zgodnie z ustawą o izbach rolniczych z dnia 14 grudnia 1995 r. (Dz.U.02.101.927 ze zm.), organem Izby Rolniczej.

Obowiązek informowania

Szczegółowy tryb przeprowadzania szacowania wstępnego/oględzin i szacowania ostatecznego szkód określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. (Dz.U.02.126.1081), które jest uzupełnieniem regulacji ustawowej. Dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego ma obowiązek poinformowania wójta (burmistrza) oraz izby rolniczej o osobach uprawnionych do przyjmowania zgłoszeń szkód łowieckich.

Postępowanie o odszkodowanie za szkody na podstawie Prawa łowieckiego składa się z kilku etapów:

Etap 1. Zgłoszenie szkody

W przypadku wystąpienia szkód rolnik zgłasza na piśmie szkodę (nie może to być zgłoszenie zbiorowe, np. przez samorząd rolniczy) w terminie 3 dni od dnia jej stwierdzenia lub 14 dni od jej powstania w sadach. Wniosek powinien zawierać:

- dane adresowe,
- stwierdzenie „zgłaszam szkodę...”,

- określenie daty powstania szkody,
- przypuszczalnego gatunku, który szkodę wyrządził,
- miejsce wystąpienia szkody (numer działki i numer obrębu geodezyjnego),
- rodzaj uprawy lub płodu rolnego,
- opis szkody i jej rozmiaru (m², procent uszkodzenia, ton, kg) według oceny rolnika.

Do wniosku można dołączyć materiał graficzny, nagranie wideo zniszczonego fragmentu pola lub zdjęcie. Jeśli rolnik chce, to może w zgłoszeniu szkody wskazać udział w postępowaniu przedstawiciela izby rolniczej. Powtarzające się szkody na danej uprawie w okresie wegetacyjnym można zgłaszać dowolnie wiele razy, oczywiście kierując się zdrowym rozsądkiem.

Etap 2. Oględziny

Szacowania szkód dokonują upoważnieni przedstawiciele dzierżawcy, w terminie 7 dni od zgłoszenia. Może to być pełnomocnik poszkodowanego, ale musi mieć upoważnienie na piśmie (najlepiej potwierdzone przez notariusza). Nie dotyczy to małżonków, którzy mogą swobodnie wykonywać te uprawnienia w ramach zwykłego zarządzania.

Podczas oględzin szkody ustala się gatunek zwierzyny, która spowodowała szkodę, rodzaj, stan i jakość uprawy, obszar całej uprawy, przybliżony obszar uprawy, która została uszkodzona oraz szacunkowy procent zniszczenia uprawy na uszkodzonym obszarze. Szacowanie może być powtórzone.

Z oględzin sporządza się protokół, do którego rolnik może wnieść swoje uwagi lub którego rolnik może nie podpisać. W czasie oględzin Prawo łowieckie przypisuje poszkodowanemu bierną rolę obserwatora, jednak właściwe jest przyjmowanie postawy aktywnej, nastawionej na rzetelne przedstawienie szkody.

Etap 3. Szacowanie

Szacowanie ostateczne musi się odbyć najpóźniej na dzień przed uprzątnięciem uszkodzonej lub zniszczonej uprawy. Poszkodowany powiadamia szacującego o terminie planowanego uprzątnięcia uszkodzonych upraw i płodów rolnych najpóźniej na 7 dni przed zamierzonym sprzątaniem. Zawiadomienie należy sporządzić na piśmie i przesłać pocztą za potwierdzeniem.

Podczas ostatecznego szacowania ustala się gatunek zwierzyny, która spowodowała szkodę, rodzaj i jakość uprawy, obszar całej uprawy, obszar uprawy, który został uszkodzony, procent zniszczenia uszkodzonej uprawy,

wysokość odszkodowania. Rolnik ponownie może wnieść zastrzeżenia do protokołu. Uwagi mogą dotyczyć nie tylko rozmiaru szkód, ale też przyjętego plonu lub ceny.

Etap 4. Wypłata

Wypłaty odszkodowania dokonuje dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego, w terminie 30 dni od sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody, niezależnie od tego, czy poszkodowany zgadza się z ustaleniami szacujących i czy podpisał protokół. W przypadku sporu o wysokość wynagrodzenia szkody, strony mogą zwrócić się do organu w celu mediacji dla polubownego rozstrzygnięcia. Gdy stronom nie uda się dojść do porozumienia, możliwe jest wystąpienie na drogę sądową z pozwem o zapłatę. Należy z nim wystąpić do sądu rejonowego – wydziału cywilnego, właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości.

Dziki na łące - problem jeszcze większy

Na łąkach i pastwiskach szkody są szacowane inaczej niż na gruntach ornych. Tam prawo przewiduje odrębny sposób postępowania w przypadku szkód wyrządzonych przez dziki. Gdy straty wyrządzą np. walczące jelenie, wtedy nie ma tzw. szczególnej procedury, ale taka sama, jak przy szkodach na polach, zastosowanie mają zasady ogólne.

W przypadku dzików, wysokość odszkodowania za szkody wyrządzone na łąkach i pastwiskach ustala się na podstawie wartości utraconego plonu (zielonki lub siana) w danym sezonie wegetacyjnym oraz kosztów doprowadzenia uszkodzonego obszaru do stanu pierwotnego.

Odszkodowanie za te szkody ustala się do momentu ruszenia wegetacji.

Uszkodzenia letnie szacuje się według zgłoszeń rolnika, w ciągu 7 dni.

Odszkodowanie za szkody wyrządzone przez dziki tworzy:

- część polowa, czyli szacunkowa wartość utraconego plonu masy zielonej lub siana,
- rekompensata kosztów doprowadzenia uszkodzonej powierzchni do stanu pierwotnego, czyli najczęściej wyrównania powierzchni TUZ i zasiewu traw.

- [Udostępnij](#)

- [Drukuj](#)

- [PDF](#)

Data publikacji
26.08.2022